

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

IX. De Decretis Conciliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

Officiales ligare : generales tamen, sive eas, quæ de Reservationibus Apostolicis, de Dispensationibus, de Indulgentiis impetrandis & concedendis, de certis Beneficiis per Papam conferendis, eorumve Resignationibus, de Annali & Triennali Possessore &c. agunt, Juris Universalis, etiam extra Curiam & Urbem obligantis, vim habere : & in Judicio, saltem cum à S. R. E. Vice-Cancellario impetratæ producuntur, fidem facere, censent.

Neque obstant allata in contrarium; quia imprimis Cancellariæ Regulæ ideo dicuntur vel; quod multæ earum spectent expeditiones, quæ in illa sunt : vel; quod in ea publicentur. Deinde; quia, licet in omnimoda perpetuitate deficient, stabilitatē tamen sufficientem habent, hoc ipsò; quod durent ad vitam Legislatoris, & nunquam expirent sine certa spe revocationis, paulò post futuræ, Cochier *ibid.* n. 8.

117. Superfunt Rotæ Romanæ, sive summi Tribunalis Apostolici Decisiones: quibus, etsi aliqui Legis, alii probabilis tantum doctrinæ vim adstruant, verius tamen est, eas inter partes quidem litigantes, tanquam sententias Judiciales, imò saltem, quando secundum illas sæpius judicatum est, in Curia etiam Romana, tanquam ejus stylum ac praxin, Jus facere, secundum celebrem Rotæ Auditorum Pavinum *l. cit. V. Decisiones*: quoad alios tamen & extra Curiam, etsi Jura non sint, & propterea reprobari possint, ut ex ejusdem Auditoribus agnoscit Præpositus *in can. Neque 10. dist. 9.* magnum tamen pondus authoritatis & communis, imò huic prævalentis doctrinæ, & à qua sine valida ratione & magna autoritate recedendum non sit, vim habere, aliis præfertim ejus Auditoribus allegatis, tradunt Fagnanus *in c. Cum venissent 12. de Judiciis n. 32.* Engel *l. cit. n. 17.* & Gonzalez *cit. n. 57. in fine.*

ARTICULUS IX.

De Decretis Conciliorum.

SUMMARIUM.

118. Concilii etymon & definitio.
 119. Partitio in Generale & Particulare.
 120. Generale, omnibus Christiani Orbis Episcopis convocatis,
 121. Indicitur consensu & auctoritate Sedis Apostolicæ:
 122. Sine qua congregatum legitimum non est,
 123. Extra casum Hæresis Papa vel Schismatis.
 124. Concilia Generalia approbata sunt octodecim,
 125. Ex variis causis indicta.
 126. In eis legitime congregatis præsidet Papa:
 127. Vocem decisivam jure Ordinariò habent Episcopi:
 128. Decretis Sedes Apostolica impendit confirmationem.
 129. Quæ roborata Dogmatica Fidei Carbolica articuloꝝ.
 130. Moralia verò decreta legis Ecclesiæ Universalis vim habent.
 131. Sed verius non ante confirmationē.
 132. Papa à Consilio Generali ulla lege non constringi:
 133. Monitione tamen & consilio dirigi potest.
 134. Particularia Concilia quadam Nationalia,
 135. Alia Provincialia, vel Diocesana sunt.
 136. Eorum decreta ultra propriam Nationem, Provinciam vel Diocesam non porriguntur:
 135. Nis.

137. Nifi à Papa pro tota Eccleſia ſint recepta.

138. Propria Nationis &c. ſubditos obligant, ſecluſà Papa confirmatione.

118. **Q**uemadmodum Articulis præcedentibus à n. 89. relata & Canonici Juris Corpore clauſa volumina, & potiores Cancellariæ Apoſtolicæ Regulæ, ſic Eccleſiaſtica legis vim & authoritatem habent decreta Conciliorum Eccleſiaſticorum.

Concilium autem, vel à *Conſulendo*, ſive prudentum ac ſapientum virorum, de rebus neceſſitatem vel utilitatem publicam concernentibus, communi conſultatione; vel à *Conſidendo*, ſive illorum, ſuper hujusmodi negotiis congregatorum ac deliberantium conſeſſu; vel demum à *Giliis*, ſive eorundem, mentis oculorum in idem dirigentium, obtutu & communi intentione ſic dicitur, *can. 1. §. Inter cætera & §. ſin. diſt. 15.* eſtque, ſi non ſeculare ſed Eccleſiaſticum ſit, congregatio, ſive prudentum virorum Eccleſiaſticorum, authoritate Prælati convocatorum, conventus publicus, ad tractandum de rebus Eccleſia neceſſitatem vel utilitatem publicam concernentibus, Bellarmin. *de Concil. Lib. 1. cap. 3. pr.* & Vallens. *Jur. Canon. præm. §. 10. n. 2.* Eſt autem

119. Concilium aliud Univerſale ſive Generale, aliud Particulare, Gloſſa *in ſummam V. Generalia diſt. 17. & can. Convenientibus 4. V. Univerſalibus 1. q. 7.*

Univerſale ſive Generale &, ut Græci nuncupant, Oecumenicum Concilium eſt, quod ſummi Pontificis authoritate congregatur, omnibus Chriſtiani Orbis Episcopis convocatis, Gloſſa *V. Generalia cit.* legitimum enim & perfectum Generale Concilium non dicitur, niſi duo concurrant,

120. Primum eſt, ut ad id omnes Chriſtiani Orbis Episcopi convocentur: licet neceſſe non ſit, illos omnes intereſſe; eum ejusmodi Conciliis congregatis in Oriente plerumque paucos ex Occidentalibus; & ex Orientalibus Episcopis non multos illis in Occidente celebratis intereſſe ſolitos, cum *cit. Bellarm. cap. 19.* notet Laiman *Lib. 1. tract. 4. cap. 6. n. 9.*

121. Alterum, ut illorum convocatio fiat conſenſu & authoritate ſummi Pontificis, ut ex Traditione & perpetuo uſu Eccleſiæ, atque inde etiam conſtat; quòd, ut dictum, ad Generale Concilium convocandi ſint Chriſtiani Orbis Episcopi omnes: omnes autem convocare ad eum ſolum pertineat, cujus jurisdictioni omnes ſubſunt; omnes verò ſubſunt jurisdictioni ſolius Pontificis Romani, Chriſti in terris Vicarij & B. Petri ſucceſſoris, cum ſolus ipſe omnium totius Orbis fidelium, atque ipſorum Ordinariorum Ordinarius ſit, *can. Sacroſancta 2. can. De Conſtantinopolitana 4. diſt. 22. can. Cuncta per mundum 17. can. ſin. q. 3. &c. Azor Inſtit. p. 2. Lib. 4. cap. 14. q. 1. & aliis relatis Barboſa de Offic. Episc. p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 17.*

123. Excipi tamen à DD. ſolent caſus, quibus Papa lapſus eſſet in Hæreſim, vel duorum de Papatu contendentium neuter in Concilii convocatione conſentiret; his enim caſibus id à S. R. E. Cardinalium Collegio convocari, Eccleſiæ & fidelium publica neceſſitas expoſcit; ut tollantur vel avertantur publica ſcandala & detrimenta, quæ ex ejusmodi Hæreſi vel Schiſmatis continuatione impendent. Ex his tamen cauſis à Cardinalibus convocatum Concilium imperfectum vocat Bellarminus *cit. Lib. cap. 14. ad 2.* quòd Concilium ſine Capite ſtatuerè nihil poſſit in Fidei aliſque Cauſis Majoribus, de quibus ſta-

bus statuere cum Capite potest, ut etiam obiervat Cajetanus *Opusc. de Potest. Papa cap. 15. & 16.*

Sicut his, sic etiam aliis casibus Apostolicæ Sedis, in Generalis Concilii convocacione intervenientis, necessitatem excludere primò occurru videntur exempla Constantini M. à quo Nicænum I. Ruffinus *Lib. 10. Histor. cap. 1.* Theodosii Senioris, à quo Constantinopolitanum I. Theodoretus *Lib. 5. cap. 9.* Theodosii Junioris, à quo Ephesinum I. Evagrius *Lib. 1. Histor. cap. 2.* & aliorum Imp. à quibus alia Concilia Oecumenica indicla fuisse, alii perhibent. At revera necessitatem illam exempla allata non tollunt & excludunt; cum, quia plus quam duodecim ejusmodi Concilia solius Romani Pontificis autoritate fuisse congregata, fatentur, qui necessitatem illam maximè impugnant; tum verò; quia in allegatis aliisque planè omnibus Papæ consensus & auctoritas Apostolica intervenit; cum magnam Synodum Nicænam ab Imp. Constantino & Papa congregatam in sexta Synodo *Act. 8.* referatur. Concilium etiam Constantinopolitanum à Theodosio Imp. indiclum est ad Damasi Papæ literas, quarum *ad Imperatorem missarum mandatò* illius Concilii Episcopi *ad iter Constantinopolim usq; faciendum se preparasse,* ipsi Damaso P. scripsere apud Theodoretum *cit. cap. 9.* Simili modò Ephesinum I. Cyrilli consilio & Cælestini Papæ autoritate interveniente coactum, perhibet Prosper *in Chronico,* & constat ex Evagrìo *Lib. 1. cap. 4.* eodèmq; consensu & Autoritate Apostolica summorum Pontificum aliorum ad alia Concilia, quæ Imperatorum indiclioni adscribuntur, ab his Episcopos convocatos, eruditè ostendit Bellarm. *cit. Lib. 1. cap. 12. & 13.*

124. Porro hujusmodi anthoritate con-

gregata approbatæque Concilia Generalia & Oecumenica univèrsim decem & octo enumerat Bellarm. *ibid cap. 5.* scilicet I. Nicænum I. sub Sylvestro Papa & Constantino M. Imp. inchoatum anno Christi 327. II. Constantinopolitanum I. sub Damaso Papa & Theodosio Seniore Imp. anno 383. III. Ephesinum sub Cælestino Papa & Theodosio Juniore Imp. anno 434. IV. Calcedonense sub Leone I. Papa & Martino Imp. anno 454. quorum quatuor Oecumenicorum Conciliorum mentio fit *can. 1. §. Harum, can. Sicut 2. can. Sancta 3. pr. dist. 15.* V. Constantinopolitanum II. Sub Vigilio Papa & Justiniano Seniore Imp. anno 553. VI. Constantinopolitanum III. sub Papa Agathone & Constantino Pogonato Imp. anno 681. cujus & præcedentis Concilii mentio fit *can. Prima 10. in fine dist. 16.* VII. Nicænum II. Sub Adriano Papa & Constantino & Irene Imp. anno 781. VIII. Constantinopolitanum IV. sub Adriano II. Papa & Basilio Imp. anno 879. quorum omnium meminit *can. Sancta 8. dist. 16.* IX. Lateranense I. sub Papa Cælestino II. & Henrico V. Imp. anno 1123. X. Lateranense II. sub Innocentio Papa II. & Lothario Imp. anno 1139. XI. Lateranense III. sub Alexandro III. Papa & Friderico I. Imp. anno 1180. XII. Lateranense IV. sub Papa Innocentio IV. & Friderico II. Imp. anno 1215. XIII. Lugdunense I. sub Innocentio IV. Papa & Friderico II. Imp. anno 1245. XIV. Lugdunense II. Sub Gregorio X. Papa & Rudolpho I. Imp. anno 1274. XV. Viennense sub Clemente V. Papa & Henrico VII. Imp. anno 1311. XVI. Florentinum sub Eugenio IV. Papa & Alberto I. Imp. anno 1439. XVII. Lateranense V. sub Julio II. Papa & Maximiliano I. Imp. anno 1512. XVIII. Tridenti-

dentinum ſub Paulo III. Papa & Carolo V. Imp. anno 1545. de quo *Art. ſequentē* fermo redibit. Inter hæc autē intercēſere ejuſmodi Concilia Generalia Sardicenſe, Syrmienſe, Quiniſextū, Francofordienſe, Conſtantienſe & Baſileenſe, Authoritate Apoſtolica partim approbata, partim reprobata. Piſanum authoritate illa nec approbatum, nec reprobatum: uti & Antiochenū, Mediolanenſe, Ariminenſe, Ephelinum II. Conſtantinopolitana duo ſub Leone Haurico & Conſtantino Copronymo Imp. Piſanum poſterius & Wittenbergenſe, ex toto reprobata, apud *cit.* Bellarminum *cap. 6. 7. & 8.*

125. Cauſa, ex qua generalia Concilia cogi conſueverunt, generatim eſt maxima neceſſitas Eccleſiæ. In ſpecie autem ſunt, Primò nova & antè non iudicata Hæreſis: cui ut occurreretur, primum Nicææ, & huic proxima ſex, poſteâq; alia ejuſmodi Concilia, & noviffimè quoq; Sacra & Oecumenica Synodus Tridentina in Spiritu Sancto congregata fuit; ſemper enim, nova Hæreſi inualeſcente, Univerſo fidelium cœtui ex ea imminens periculum tanti Eccleſiæ fecit; ut ad illam excludendam & ſi radices egreſſet, funditus extirpandam, conſiliis ac viribus communibus omniſque ope adnitendum, exiſtaret. Secunda, deſenſio Eccleſiæ adverſus communem hoſtem; cùm ſuper bellis ſacris ſuſceptis adverſus Sarraenos, in Conciliis generalibus, ab Urbano & Calixto utroque ejuſ nominis II. aliſque ſummis Pontificibus actum, in iisſque, Gregorii III. & VII. & Innocentij IV. Authoritate congregatis, agitata ſit cauſa deſpoſitionis Imperatorum Eccleſiæ infeſtorum. Tertia, generalis reformatio morum, & extirpatio abuſuum ac vitiorum, quæ perverſorum hominum malitiâ & paſtorum ac magiſtratum ne-

gligentia irrepererunt. Eam certè concernentes Canones ac decreta Reformatoria fere in omnibus Conciliis condita fuerunt. Quarta, Suſpicio Hæreſis in Pontifice Romano, & Schiſma ortum inter duos de Papatu contententes: ex quarum cauſarum priore Sinveſſanum Romanâque; ex poſteriore verò priſcatriâ, poſt eâque Piſanum & Conſtantienſe Concilia coacta ſunt: nullumq; his adverſus Schiſma potentius eſſe remedium, magiſtrò uti eſt compertum, *cit.* Turrecremata *Lib. 3. à cap. 9.* & Bellarminus *lib. 1. cap. 9.*

Ex huiusmodi autem cauſis legitime congregatis Conciliis generalibus perfectis, extra Urbem tamen ſemper per Legatos, intereſt, præſidētque, & tanquam iudex omnia moderatur Pontifex Romanus: ut Conſiliorum Generalium perfectorum omnium exemplis demonſtrat Bellarminus *Lib. 1. cap. 19.* Ratio eſt; quia à Chriſti Domini D. Petrum alloquentis verbis, *Pæſce oves meas* Joann. *cap. 21. v. 17.* univerſi gregis ſui paſcendi cura ipſi eſt commendata; atque idcirco S. Hieronymus *Epistol. ad S. Auguſtinum*, Beatum Petrum præſidiſſe, ait, Concilio Apoſtolico, *Actor. cap. 15. v. 6.* in quo is primus ſurrexiſſe, primus eſſe locutus, primus quæſtionem propoſitam definiſſe, omnesq; eum ſecuti eſſe perhibentur *cap. cit.* Atque ob iſtam Apoſtolice Sedis prærogativâ Conciliorū Patres Romanū Pontificē *Parris* appellatione honorant: iſte verò illos *Pilitorū* nomine compellat, ut patet ex Theodoro *Lib. 5. cap. 10.* & Concilii Calcedonenſis *Epistola ad Leonem I.* apud Bellarm. *cit. cap. 19. § ſed hic.*

Neque hanc Apoſtolice Sedis prærogativam ancipitem reddit; quod in Nicæno I. Conſtantineſi M. in aliis Conciliis Oecumenicis alii Imperatores præle-

praesedisse perhibeantur; quia imprimis Constantinum Nicenae Synodo, tanquam eius moderatorem ac iudicem, non praesedisse, indubitatum inde est; quod in sede humiliori quam Episcopi, & non nisi his annuentibus confederit, apud Eusebium *Lib. 3. ejus Vita*; & apud Theodoret. *Lib. 1. cap. 17.* in ipso Concilio palam professus sit, se debere ab Episcopis judicari, eisque subiectum esse, non praepositum. teste Rufino *Lib. 1. cap. 2.* & Concilii Actis post omnes Episcopos subscripserit, teste Basilio Imp. in *Synodi VIII. sine.* Deinde; quia illius filium & Imperatorem Constantium, quod in Conciliis Ecclesiasticis primas tenere veller; Athanasius, Osius & Leonitius vehementer redarguere, testibus ipso met Athanasio in *Epist. ad Solitar. Vit. agent.* & Suida apud Bellarminum *cit. cap. 19. §. Ad haec.* Demum quia; esto Constantinus M. in Nicæno illo Concilio in Aula capite, Patres vero dextrorsum ac sinistrorsum sedes habuerint, locus tamen ille summæque sedes Imperatori honoris causâ delata, prima fuit solummodo materialiter, ut Ecclesiastico Concilio assideret potius, quam ut ei tanquam moderator & iudex praesideret; cum hoc Papæ, tanquam Christi in terris Vicario, & visibili Ecclesiae capiti proprium sit: & ante eum praesentem ipsi etiam Imperatori primus locus primæque Sedes, etiam materialis tantum in Concilio Florentino delata non sit, apud Bellarm. *§. Aliter cap. 19. cit.*

Confirmantur ista ex Actis Concilii Constantinopolitani IV. in quo Donatus & Stephanus Episcopi & Marinus Diaconus, Adriani II. Legati, post suæ Legationis fidem, exhibitis Papæ Literis factam, praesedere, & ad Concilii finem illorum primus ita subscripsit: *Ego Donatus Dei gratiâ Episcopus Hostiensis,*

locum obtinens Domini mei Adriani Universalis Papæ, huic Sanctæ & universali Synodo praesidens omnia, quæ superius leguntur, promulgavi & manu propria subscripsi. Post Legatos vero Patriarchæ omnes & post hos, ante Episcopos tamen, Basilius Imp. non definiens, sed suscipiens & consentiens, subscripsit cum praefatione, id juxta Constantini Theodosii & Martiani Impm. exempla à se post omnes Episcopos fieri oportuisse: factum autem ante hos; quod tali se honore afficere voluerint, Bellarm. *cit. cap. 19. §. Octavum.*

Quamvis etiam Episcopi in Generalibus Conciliis legitime congregatis suffragium seu vocem, non mere Consultativam, sed Decisivam: eamque non, ut S. R. E. Cardinales, Abbates & Generales Ordinum, ex privilegio vel Consuetudine, sed jure Ordinario & ex proprio Officio seu munere Pastoralis sibi competentem habeant, eorum tamen suffragiis factæ Definitiones infallibilitatem, & decerta Moralia legis Ecclesiae Universalis plenum robur & auctoritatem non obtinent: nisi Papæ Apostolica & in terris suprema auctoritate approbata fuerint & confirmata. Quæ etiam causa est, cur Conciliorum Oecumenicorum definitiones, decreta & Acta omnia ad Romanum Pontificem transmitti, eorumque confirmatio peti consueverit jam ab ipso Concilio Nicæno I. cujus Patrum in *Epistola Synodica* ad Sylvestrum Papam verba sunt, *Quidquid constituimus, in Concilio Nicæno precamur, ut vestri oris consortiâ confirmetur.* Exemplum istius fecuta sunt Concilia alia & novissime Tridentinum, cujus Patrum declaratio & solennis protestatio est, *Omnia & singula à se statuta ita decreta fuisse, ut in his salva semper auctoritas Sedis Apostolica*

127.

128.

ſolica & ſic & eſſe intelligatur, Seſſ. 25. cap. 21. de Reformat. Navarrus de Conſtitut. Conſil. 1. n. 4. Turrecremata Lib. 2. Summa cap. 71. Cajetanus de Comparat. Papa & Concil. Bellarm. Lib. 2. cap. 2. & 11. & Suarez Lib. 4. de LL. cap. 6. n. 2.

129. Ea autem Concilia, quæ à Sede Apoſtolica confirmata ſunt, plenum robur eamque authoritatem obtinent; ut, ſicut primavorum quatuor Nicæni, Conſtantinopolitani, Ephèſini & Calcedonenſis, juxta *can. 1. § Inter cætera can. ſicut. 2. diſt. 15. & l. Cognoscere 7. §. 4. C. de Summa Trinit.* ſic cæterorum ejuſmodi Conciliorum planè omnium Canones ac decreta, Orthodoxæ Fidei doctrinam concernentia, perinde ut quatuor Evangelia, amplectenda & retinenda ſint; quòd ejuſmodi Concilia capiti ſuo unita aſſiſtentiam habeant Spiritus Sancti, qui eſt *Spiritus Veritatis*, Joan. cap. 16. v. 13. & repræſentent totam Eccleſiam, quæ eſt *Columna & Firmamentum Veritatis*, 1. Timoth. cap. 3. v. 16. atque idcirco ejuſmodi Canones ac decreta S. Auguſtinus *Epistol. 162.* vocet *Ultimum Eccleſie iudicium*; quòd, quia infallibile nullique errori obnoxium eſt, mutari & retractari, niſi errandò, non poteſt, teſte Epiſiphano *Hereſi 77.* & ne retractetur aut mutetur, à Conciliis Ephèſino *in fine* & Calcedonenſi *arr. 5. can. ult.* & Imperiali etiam ſanctione cautum eſt à Martiano Imp. 1. *Nemo 4. C. de Summa Trinit.* Bellarm. *cit. cap. 2. §. Sit igitur.*

130. Sicut Dogmatica, ſeu Fidei doctrinam concernentia, Evangelicæ Veritatis, ſic ordinationes & decreta ſpeſtantia Morum reformationè, ab huiſmodi Concilio toti Eccleſiæ propoſita, legis univèrſalis omnes Chriſti fideles

obligantis, vim & authoritatem habere, res eſt indubitata; cum enim huiſmodi leges condere valeat Papa ſolus, eas condere multò magis valebit cum Concilio generali, & ab iſto conditæ, ejus Apoſtolica authoritate accedente, leges Eccleſiæ univèrſales evadent *c. Si Apoſtolica 22. de Præbend. in 6. & l. 1. §. 6. C. de Vet. Jur. enucl.*

131. Quin ejuſmodi decretis Conciliaribus univèrſalis legis vim & robur ante Sedis Apoſtolicæ confirmationem competere, exiſtimat Sotus *in 4. diſt. 20. q. 1. art. 4. ad 2.* quòd Concilio Generali ipſa ejus convocazione huiſmodi leges condendi poteſtas conferatur: ad eâſque condendas fruſtra convocaretur, ſi ejus ordinationes ac decreta legis vim non obtinerent ante Apoſtolicam confirmationem. Sed verius, hac primùm ſuperveniente, eis plenum robur & abſolutam obligandi vim competere, cum Navarro *cit. n. 4. & Turrecremata Lib. 2. cap. 71.* ſuſtinent Suarez *cit. cap. 6. n. 2. Salas diſp. 8. de LL. n. 25. & Palao Tratt. 3. diſp. 1. p. 23. n. 15.* & alii, id deluſentes ex perpetua Traditione & obſervantia Generalium Conciliorum, à Romano Pontifice petentium, aut recipientium decretorum ſuorum confirmationem. Ratio eſt; quia ab iſta independentem fideles abſolutè obligandi poteſtatem ejuſmodi Concilio non confert Papa: neque etiam contulit Chriſtus; cum ab iſto in Eccleſiam ſuam juridiſtione immediatè ſoli B. Petro & ſucceſſoribus iſtius collatam, conſtet ex verbis. *Tues Petrus & ſuper banc petram ædificabo Eccleſiam meam*, Matth. cap. 16. v. 18. & *Paſce oves meas*, Joan. cap. 21. v. 6. ut *ad Rubr. de Offic. Ord. à n. 76.* dicitur. Ex his

Infertur, à Concilio, in cauſa Hæreſeos Papæ vel ſchiſmatis congregato, quòd ca-

quod careat capite, condi non posse leges Ecclesiae universales: sed ea solum statui, quae praesens Ecclesiae status & recta gubernatio exposcit, *arg. Clement. Ne Romani 2. princ. 1. de Elect.* quod ista saltem statuendi potestatem illi adtribuenda, dicitur ratio naturalis; ne eorum statu Ecclesia, omni, humano praesidio destituta, magis perturbetur & gravibus periculis exponatur, *cit. Suarez n. 4. & Palao n. 6.* Ex haecenus dictis expedita est resolutio

132. Dubitationis, an Concilium generale condere valeat decreta seu leges, ipsum Papam obligantes. Cui aniam praebent imprimis à Symmacho Romano Pontifice coacta Synodus III, cujus *cap. 4.* relato *can. Non liceat Papa 12. q. 2.* praedicti Ecclesiastici alienatio ipsi Papae est interdita. Dein Bulla Reformatoria, sub Leone X, in Concilio Lateranensi V. *sess. 9.* publicata, & in ipsa etiam Romana Curia observanda; & S. Synodi Tridentinae, Mandata de providendo, quae *Gratiae Expectativa* nuncupantur, & à Sede Apostolica emanant, tollentis, inhibito etiam ante obtentorum usu, *Sess. 24. cap. 19. de Reformat.* ac prohibentis imposterum beneficiorum Liberorum unionem cum Patronatus *sess. 25. cap. 9. §. Insuper de Ref.*

Verum his & similibus decretis Conciliaribus Romano Pontifici legem non dici, laudata S. Synodi PP. luculenter contestati sunt *sess. cit. cap. 21. de Ref.* quò loco, *omnia & singula, quae sub quibuscunque clausulis ac verbis de morum reformatione in Concilio statuta sunt, declarant ita decreta fuisse, ut in his salva semper Auctoritas sedis Apostolica & sit, & esse intelligatur: idque sine juris & auctoritatis Conciliaris derogatione; cum explorati juris Regula sit, jus & legem superiori dici ab inferiore, can. Inferior 4. junctà Glossa V. eodem dist. 21.*

Sc. Cum inferior 16. de Majorit. & obed. imò & pari à pari non posse, c. Innotuit 2. V. Quamvis de Elect. & l. Nam & magistratus 4. ff. de Recept. arbit. Romanorum autem Pontificum, B. Petri successorum, Christi Vicaria, in Ecclesia suprema & in terris nemini subiecta sit potestas, *can. Nunc autem 7. dist. 21. can. si Papa 6. dist. 40. can. Nemo 13. can. Aliorum 14. can. Cuncta 17. Sc. 9. q. 3. c. solita 6. & Extravag. inter com. de Majorit.* quibus locis in hanc rem allegatur illud Christi Domini, *Tu es Petrus & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam Sc. Tibi dabo claves Regni caelorum Sc. quodcunque solveris Sc. Matth. cap. 16. à v. 18.* his enim, & illis etiam Verbis, *Pasce oves meas, Joan. cap. 21. V. 17.* in B. Petrum & successores supremam nullique subditam in terris potestatem à Christo Domino translata, doctrina SS. PP. & Ecclesiae Traditio constans semper fuit, ut late ostendunt Belarmin. *Lib. 2. de summo Pontif. Suarez de Fide disp. 10. & novissimè Eminenti. Card. Strondratus Regal. Sacerd. Lib. 2. à §. 4.*

Neque Romanum Pontificem ulli humanae, etiam Concilii generalis, legislativae potestati subiectum, evincunt in hanc rem allegata decreta; quia imprimis *Pape* nomine, Graecis *Patrem* denotante, antiquitus venisse quosvis Episcopos, notant Glossa in *can. Propter 7. V. Martini dist. 17. & Tholos. Syntag. lib. 15. cap. 2. n. 17.* eoque hos *can. Non liceat cit.* intelligi, verisimiliter Barbosa in *can. cit. n. 5.* observat. Deinde; quia idem Canon, uti & *cit. sess. 9.* relata Bulla Reformatoria non tam decreta Conciliorum sunt, quam his approbantibus publicatae Ordinationes summorum Pontificum, ut ex *can. cit.* inscriptione & *cit.* Bullae praefatione, dataque abunde constat. De-
mum quia

num; quia, licet Concilia summos Pontifices, & hi successores suos lege aliquâ constringere nequeant, propter defectum jurisdictionis, inferiori in superiorem & in parem pari non competentis, discreta tamen commotione & salutaribus consiliis eos dirigere, admonere officii sui, & quæ ad Ordinis ac disciplinæ Ecclesiasticæ conservationem morumque in & extra Curiam reformationem conferunt, commendare non prohibentur & possunt, salvâ præminentia Apostolicæ potestatis, exemplò S. Synodi Trident. *cap. 9. & 19. junctò cap. 21. cit.* Haftenus de Generali.

134. Particulare Concilium est, quod non omnibus totius Orbis, sed alicujus tantum Nationis, Provincia, Diocesis Episcopis, vel Prælati, & Clericis convocatis, celebratur: estque triplex, Nationale, quod à Papa vel Patriarcha aut Primæte, omnibus totius Nationis seu Regni vel duarum pluriumve provinciarum Archi- & Episcopis convocatis, celebratur, ut complura Romana, Toletana, Africana. Provinciale, quod ab Archiepiscopo seu Metropolitanò, omnibus suffraganeis, sive totius provincie Episcopis, Abbatibus aliisque Clericis convocatis, olim singulis annis bis, *can. De Concilio 2. can. Pervenit 6. dist. 18.* postea semel duntaxat in anno, *can. Quonia 7. dist. cit. & c. sicut 25. pr. de accusat.* novissimò autè jure quolibet saltem trienniò, ex decreto S. Synodi Trident. *sess. 24. cap. 2. de Reformat.* celebrari deberet. Episcopale sive Synodus Diocesana, quæ ab Episcopo, aut vacante Sede à Capitulo, cum Abbatibus aliisque prælati & clericis suæ diocesis celebrari quot annis de Jure deberet, secundum *can. Quando 2. junctâ Glossâ fin. dist. 38. can. Placuit 51. junctâ Glossâ V. Concilio 12. q. 2. can. Abbates 16. pr. 18. q. 2. & Trident. cap. 2. cit. & fin*

Bellarm. *Lib. 1. de Concil. cap. 4.* Suarez *cit. cap. 6. n. 8.* Laiman. *Lib. 1. tract. 4. cap. 7. n. 1.* & Vallens. *cit. §. 10. n. 5.*

Hujusmodi Particularia à Generalibus & Oecumenicis Conciliis, sicut convocatorum numero, sic etiam Autoritate plurimum differunt; cum, seclusâ commisione Apostolicâ, in materia Fidei aliquid definiendi careant potestate, Bellarm. *Lib. 2. cap. 10.* Placita verò sive decreta Morum reformatoria & statuta licet juris, sive legis Ecclesiasticæ, Nationis Provincie vel Diocesis, ex cujus Prælati & clericis congregata sunt, subditos obligantis obtineant vim, secundum *can. Carolica 8. dist. 11.* ubi relati D. Augustini sententia est, *Privatis constitutionibus unaqueque Ecclesia pro locorum varietate subsistit & regitur:* Ultra ejusmodi tamen nationem provinciam vel diocesim non porriguntur, *arg. can. cit. c. fin. de Constitut. in 6. & l. fin. ff. de Jurisdic. omni. jud. Suarez cit. n. 8. & Salas cit. disp. 8. n. 76.* Nisi ejusmodi Particularium Conciliorum canones & decreta Sedis Apostolicæ autoritate pro tota Ecclesia recepta sint & approbata, *can. 1. pr. dist. 19.* sicut à Leone IV, cum quatuor primis Oecumenicis recepta & approbata sunt Ancyranum Neocaesariense, Gangrense, Antiochenum, Laodicense & quædam alia *can. 1. post. pr. dist. 20.* quia hujusmodi, perinde, ut generalium, Conciliorum decretis & Constitutionibus Apostolicis, omnes Christi fideles afficiuntur & obligantur; cum de iis procedat Regula, *Nostra facimus quibus auctoritatem nostram impertimus l. 1. §. 6. & c. si Apostolicæ cit. lidem Suarez n. 10. Salas n. 79. & Vallens. n. 10.*

Dubium est, an sicut generalia, ut Orbis Christiani totius, sic etiam Particularia Concilia, ut certæ nationis provincie vel diocesis subditos obligent, opus habe-

136.

137.

138.

habeant Apostolica confirmatione. Cui ansam præbet *can. Concilia 8. dist. 17.* ubi relati Symmachi Papæ verba sunt, *Concilia Sacerdotum quot annis decreta per provincias, quia presentiam Papæ non habent, Validitatem perdidit, hoc est, invalida nulliusque sunt momenti.* Sed verba hæc non laudati Papæ sententia, sed ejus adversariorum ab ipso proposita objectio sunt; atque idcirco verbo *Perdiderunt* interrogationis signum adjicit Ennodius post *can. cit. V. Perdiderunt.* Unde rectè intellecta verba illa aliud non evincunt, quàm obiectum infantiæ à Papa subjectam responsionem, scilicet à Conciliis Particularibus contra Apostolicas sanctiones, & de Fidei aliisque majoribus negotiis seu causis, iudicio Apostolico reservatis, nihil constitutum: & quæ extra hujusmodi causas ab iis statuta sunt, non fideles omnes, propter deficientem in istos jurisdictionem, sed propriæ tantum nationis provincie vel diocesis subditos obligare, juxta *can. Catholica cit. in fine can. fin. dist. 18.* ubi his *referanda* sive publicanda dicuntur Acta vel definita in hujusmodi Conciliis. Decretum quoque S. Synodi Tridentinæ *cap. 2. cit.* ea, quæ in Concilio Provinciali ordinata fuerint, observari præcipit, sine ulla mentione Apostolicæ confirmationis: quam ad illorum valorem non exigi, exploratum inde est; quod Archi- & Episcopis statuta, propriæ diocesis subditos obligantia, condendi competat potestas: dummodo nihil statuant, quod *canonica obviet institutis, s. Si quis 2. de Maior. & obed. & c. fin. de Constitut. in 6.* ut ad hanc Rubr. tradetur *v. 34. cit. Suarez n. 10. & Salas n. 77.*

ARTICULUS. X.

De S. Synodi Tridentinæ decretis & declarationibus.

SUMMARIUM.

139. In hac decretorum auctoritas.
 140. Quorum Executio primum:
 141. Dein etiam Interpretatio commissisa fuit S. R. E. Cardinalium Congregationi:
 142. Cujus declarationibus vim Juris aliqui DD. adimunt:
 143. Alij frequentiori calculo adstruunt.
 144. Declaratio alia Extensiva alia Comprehensiva est.
 145. Extensiva, ex se non habent vim legis:
 146. Quæ pollent Comprehensiva, in forma authentica exhibitæ.
 147. Respectu fidelium quorumcumque:
 148. Licet non sint promulgata.
 149. Eadem trahuntur ad negotia præterita pendentiæque,
 150. Et quoscunque casus, similes declarato.
 151. Authentice non exhibitæ aliquando receptæ sunt Usu:
 152. Quæ secluso vim legis non habent:
 153. Pæssim tamen DD. eis multum tribuunt.

Generalium Conciliorum novissimum est Sacrosancta & Oecumenica Synodus Tridentina, sub Paulo III. Romano Pontifice & Carolo V. Romanorum Imperatore inchoata Anno Christi 1545. & sub Pio